

⚡ Lupta Creștină ⚡

Gazetă naționalistă și creștină, scrisă pentru popor.

Director:
NICOLAE POPA, prof. secundar

Abonamentul:
Anual 50 lei, jum. an 25 lei.

Redacția și administrația:
N. Popa, Str. Amos Frâncu 4.

Un an de luptă din „Iisus învinge“

„Am împlinit un an de luptă!

Ah! Dacă acest an ar fi fost de luptă contra Creștinilor... dacă am fi lovit în Hristos, dacă am fi batjocorit Crucea și Sf. Biserică și dacă am fi luat, în sfârșit, în răs Cuvântul Sf. Evanghelii, am fi fost oameni „moderni“ și „civilizați“, ai omenirii.

Atunci am fi fost ajutați și încurajați din toate părțile cu aur și argint și-am fi fost recomandați tuturor ca oameni „distinși“ și de „curaj“.

Dar dacă noi am luat hotărârea să luptăm pentru Hristos și pentru Cuvântul Lui și să apărăm Biserica contra dușmanului“...

Dr. COSTACHE DĂNIȚA.

Iată ce spun acești oameni în revista lor, ce apare odată pe lună, că lucrează pentru Hristos, pentru Credință și adevăr. Și chiar pentru aceasta ei n'au nici un sprijin. Și că dac'ar lucra contra Bisericii Creștine și ar ridică altar Minciunii, ar fi sprijiniți din toate părțile... Se poate una ca asta?? Ei să lupte pentru Adevărul Creștin, și să nu fie sprijiniți? Când avem atâția preoți!! Dar aceștia unde sunt? Și ce servesc?

Ei, partea cea mare, sunt în serviciul partidelor politice, cari se ceartă și se vrăjmănesc, pentru interese lumești. Pentru arginți. Nu poți servi deodată la doi Domni: și lui Dumnezeu și Sataniei. Și adevărului, și minciunii. Adevărul nu se amestecă cu minciuna, după cum Creștinii adevărați nu se amestecă cu Jidanii, căci n'au ce căuta laolaltă.

Eu, în general, în gazeta aceasta mică, scriu către țărani și către muncitori. Totuși, fiind vorba de revista aceasta frumoasă, cu titlul său atât de atrăgător: IISUS INVINGE, nu pot trece înainte fără a le atrage atențiunea tuturor preoților din țară să se aboneze la ea imediat, căci par'că chiar pentru preoți e scrisă. Și preoții din oficiu trebuie să stea în tabăra aceluia cari luptă pentru ca Iisus să

învingă. Ar fi spre folosul lor propriu, spre a se întoarce din bună vreme la datorie — înainte de ceasul al 12-lea.

Eu scriu către muncitori și țărani năpăstuiți de toate fărădelegile noastre. E bine să ne cumintim și să luăm aminte, căci Hristos va învinge, și-i bine ca să ne temem și să ne găsim cu toții acolo, unde ne este locul.

Partidele politice - Liga Cuzistă

Nici un partid nu este bun. Partidele nu pot fi mai bune decât oamenii din ele. Ori oamenii aceștia sunt și ei, ca toți oamenii, în marea lor majoritate păcătoși și lacomi. Nici la sate, unde oamenii s'au mai cu frică de Dumnezeu, nici aici nu găsești dintr'o sută zece, care, ajungând la putere, să nu se întindă la ce-i al altuia. Ne-cum la orașe, unde oamenii, fără doar și poate, sunt hotărâți mai cruzi și mai fără de Dumnezeu. Dar să zicem că nici la orașe nu-s oamenii mai răi, și că se găsesc și între ei dintr'o sută, 10 oameni de treabă, cari ajunși la cașcaval, pentru nimic în lume nu s'ar infrupta din el. Ei bine, ce pot face acești 10 buni față de cei 90 răi? Nimic! Absolut nimic, căci hotărârile ce se aduc, se aduc cu majoritatea de voturi. Ori majoritatea, cei 90 la sută votează pentru interesul propriu, pentru binele lui, iar nu pentru al țării. Cum ai putea deci să pretinzi ca oameni cu apucături de lup, ajunși la putere, să-și schimbe de odată năravul, și să se prefacă în blânde și nesupărătoare oi? Așa se explică de ce, de când ne guvernează partide, încă nu s'a găsit unul, care să nu și vadă de interesul său, ci de acela al țării. Fiecare partid, cum vine la putere, caută sa-și mulțumească partizanii.

Aș vrea eu să văd acel partid, care nu caută să și-i mulțumească. În cazul acela îi pierde, și atunci și partidul este pierdut. Mulțumirea partizanilor e de atâtea feluri câte cazuri. De cele mai multe ori se creează funcțiuni și slujbe și când nu mai este nevoie de ele. Astfel am ajuns să avem funcțiuni și slujbași azi de 2 ori, dacă nu de 3 ori atâtea câți ni sunt de lipsă. Și țara nu-l mai biruie, nu-l mai poate plăti.

Fiecare partid nou aduce poveri nouă. Și cu cât este partidul mai mare, cu atât și jaful în vistieria țării este mai mare. Acesta este adevărul, acesta, eu cred, că numai cine nu vrea, nu-l vede.

Astfel stând lucrurile, mântuirea țării nu poate veni dela partide. Când se va înțelege odată acest adevăr, se vor trimite partidele la plimbare, și se va

Încăuna la guvernarea țării L. A. N. C., al cărei factor hotărâtor, și singur responsabil este d. A. C. Cuza.

Căci Liga nu este partid. Liga încă își are partizanii săi. Partizanii aceștia se deosebesc însă de ai partidelor prin aceea că ei nici când nu pot forța mâna Președintelui Suprem în interesul lor personal. Ei în sfatul cuzist își aduc numai lumina și înțelepciunea sufletului lor. *Ei n'au vot!! Hotărârea îi aparține în întregime Șefului Suprem, dela care vine autoritatea și răspunderea în întregime.*

Vă zice cineva că asta-i curat dictatură. E adevărat că i dictatură, însă este dictatura unui om brav și luminat, care și asumă în persoana sa întreaga răspundere pentru guvernare și făgăduiele ce se cuprind în doctrina și programul său.

Dar și guvernarea de partid este tot o dictatură: nu i dictatura unui om cu răspundere, ci dictatura unei curezi întregi, care poate călca țara întreaga în picioare, fără nici o răspundere.

Căci și de început e greu a chema la răspundere un partid pentru legile și hotărârile sale aduse cu majoritatea voturilor.

Cine-s vinovății din muțime, când legile se dovedesc fărădelegi și cine trebuie pedepsiți când flicare se poate ascunde la spatele celorlalți?

Dacă l-ați întreba pe d. Maniu, sau pe oricare alt șef de partid, că pentru ce a făgăduit una, și a făcut alta, v'ar putea răspunde cu drept cuvânt următoarele: „Eu ce-am putut, am făcut! Nu sunt singur, și n'am fost singur în Parlament. E drept că am fost prim ministrul țării — însă noi suntem democrați — și cum au hotărât cei mulți, eu așa am trebuit să fac“.

Ei, vedeți, asta se cheamă democrație, și dacă vă place, ce vă pot face. Noi, cuziștii, nu suntem democrați, dar nu suntem nici așa de lacomi ca să tăbărim în partide; noi, intrând în L. A. N. C., cătușii ni-l lăsăm în prag, și numai sufletul îl ducem înăuntru, acolo unde hotărârea trebuie să se ia numai de acela, a cui este întreaga răspundere.

De aceea Liga nu este partid. Partidele nu sun, bune. Un om, care conduce pe răspunderea proprie și dacă nu din voie bună, de frică, din interes propriu, va căuta să facă ce-a făgăduit.

* * *

Iar cine-i de rea credință, face precum a făcut Dl. Grigorie Filipescu: ani de-a rândul înjură în Epoca sa și critică pe dreptate partidele, ca la urmă să se transforme și Domnia Sa în partid, botezându-se Partid Conservator.

Și acum mai auzim de un partid, nou-nouț și cum partidele: dela natura lor, sunt totul pentru partid, partidul acesta s'a botezat: *Totul Pentru Țară.*

Și cum între oamenii ce-i cred amestecați, cu voia sau cu nevoia, printre membrii acestui nou partid, sunt și oameni pe care îi simpatizez pentru idelle și lupta lor desinteresată, îi rog să și reamintească următoarele:

Legiunea Arhanghelul Mihail și a îneput activitatea sa cu: nu ne trebuie voturi, nu vrem să ne ridicăm deputați, pentruca preschimbându-se în „Garda de Fer” să le trebulască și voturi și să caute să ajungă deputați.

În tot timpul acțiunii lor, însă, au criticat cu vehemență și pe dreptate partidele, pentru ca, în alegerile trecute „Căpitanul” însuși să ordone membriilor săi: „*Votați pe partide!*” Încă s'ar mai fi putut crede că gesiul a fost o alunecare din minte, ca urmare a lipsei de judecată și a enervării momentului. Azi, însă, abia la câteva săptămâni când scriau ei în Glasul Sirămoăesc: *Țara împărțită în partide cart se sfășie unele pe altele, se dărâmă sub ochii noștri,* să-i vezi întemeind ei înșiși partid nou, își să mințea în loc.

„Totul pentru Țară” numele este frumos. Cine i mai crede, să fie sănătoși. Adevărul însă rămâne ne-strămutat, acela, pe care până eri l-au propovăduit și ei:

Țara, împărțită pe partide, se dărâmă sub ochii voștri.

Porunca zilei

CUZA — VAIDA.

Și așa mai departe.

Ajunsesem aici, că la posturile de conducere, clasa așa zisă a intelectualilor nu și mai găsește rostul, sunt prea mulți aceia care vreau să moșască această țară, și printre mâinile atâtor moașe, copilul se naște mort.

Numărul funcționarilor, la noi se zice, că-l mai mare decât acela din Franța. Ori Franța are o populație încă odăia pe atâta cât este a României. Toate și au marginile. Nu mai merge. Partidele, cari prin natura lor, ne au împăozit cu atâta amar de funcționărim, își dau azi seama, că așa nu mai merge. Cine ar fi cutezat să spună, acum 10, sau 12 ani, că uite, ceea ce atunci numai Dl. Cuza și cu tinerețutul universitar o cerea, peste 10—12 ani va cere-o și Dl. O. Goga și Dl. Vaida și muți alții.

Adevărul e, că orbecând prin întuneric, ne împedecăm și ne putem rupe și gâtul. Aprinzând o lumânță cât de mică, aceea ne va arăta calea și nu ne vom potolici. Cade-se azi, când se ridică glasuri tot mai dese și tot mai puternice, pentru apărarea elementului românesc în Țara Românească, să-l aducem luminătorului nostru Domn A. C. Cuză, prinusul nostru de mulțumită. Ca mâine programul Domniului Cuza, în întregime, va fi al tuturor Românilor de bine din țara aceasta și nu se va mai întreba nimeni, că unde să meargă Jidovii dacă la noi nu mai pot rămânea.

Deocamdată, Numerus Clausus, sau Numerus Valahicus, pentru Jidovi, e tot un drac, căci nu le mai îngăduie să facă afaceri, nici negoț, nici industrie, nici să ne moșască altfel, ca medici și avocați, decât în numărul ce li se cuvine după numărul lor de populație jidovească. Și atunci elementului românesc i se lărgește terenul spre a se ferici și ei, după atâta amar de muncă pe la școli și a și câștiga și ei o bucată de pâine, în țara aceasta aldultă de Dzeu și stricată de oameni.

Însă, numai aceasta, nu ajunge. Răul trebuie să sârplă dela rădăcină. Nu știu dacă părerea mea ce mi-o fixez aici în această materie va acoperi întocmai aceea a Mult Stîmatului și Iubitului nostru Președinte Suprem, Dl. A. C. Cuza, însă nădăjduesc, mai mult, știu, că, ceea ce e drept și dovedit bun, aceea e și

credința și sufletul Domniei Sale. E spre folosul cauzei și eu pun spre discuție punctul meu de vedere aici, declarându-mă contra femeilor așa-zise emancipate și sunt pentru recucerirea lor în înțelegime pentru datorile mari de mamă și de soții credincioase.

Afar' cu Ele din Universități, cari nu sunt de nici un folos femeii, și afar' din oficiile publice, cari sunt deositoare menirei Lor.

Au, grija de familie, îngrijirea copiilor și a soțului, aceste lucruri însemnate, nu pretind ele o mamă și o soție întreagă?

Poate o soție și o mamă bună să-și îndeplinească și datoria sa față de familie și, și aceea față de slujba ce o angajază, fie la stat, fie la particulari? Doar fiecare slujbă, și cea dintâi și cea din urmă, dar mai ales cea dintâi pretinde om întreg.

Și unde am ajuns, și ce înseamnă azi, chiar pentru binele și interesul femeii, ieșirea Ei din cadrului strict familiar?

Irosire de nervi și sdruncinare de creieri, iar prestigiul ce ți-l dă gingășia de femeie și iubirea de mamă, l-al aruncat în noroiu pentru o iluzie. Azi și iluzia Ți s'a sfărâmat și și gingășia s'a înăspriț.

Egalitatea femeii cu bărbatul? O minciună ca și celelalte ale revoluției franceze. Libertate, egalitate, și fraternitate, cu cari au dus Jidovii pe Francezi în revoluție, de s'au ucis apoi frații Francezi între ei, iar Jidovii au cășugat drepturi.

Femeile pot fi egale între femei, dar nu se pot egala cu bărbații. Și după cum bărbatul nu se poate avânta să facă pe doica la copil, nici femeia nu trebuie să se avânte să-l întocmească pe bărbat. Fiecare bun la locul lui. Și cum de acest lucru nu s'a ținut seamă, unde-am ajuns?

1. În funcțiuni nu mai încapi de cucoane!

2. În vatra familiară, unde s'au mai întemeiat familiile, focul și dragostea nu mai încălzesc pe nimeni.

3. Funcționarii, fiind prea mulți, țara nu i mai poate plăti, ori cât de reduse ar fi lefurile.

4. Tinerii noi, eșiți din universități cu miile, nu-și mai găsesc în această viață nici un rost, nici o întruibuințare; se mai pot ei gândi la înșurat? Situația lor e rea de tot. De n'ar avea școală, ar fi fericiți, și-ar găsi un rost în lume, der așa ce fac? Ce pot face? Ca oameni fără rost, își caută un rost, și rostul acela e spre revoluție, din care tot Jidanii vor câștiga, ca din ori care alta.

Ce-i de făcut?

Reducerea Jidovilor și a celorlalți sreinii de neam la numărul proporțional așa cum zice Dl. Cuza și Dl. Valda e foarte bun; însă nu este destul.

Mai trebuie ca și femeile să-și reocupe locul lor de cinste în familie. Altfel, un an, doi și tot acolo suntem, unde suntem azi.

Te cutremuri, când vezi la capacitatea de profesori din anul acesta că se prezintă la examen aproape 2500 de femei, adică fete — față de 1500 de bărbați.

Locuri vacante, unde ar putea fi numiți, abia sunt câteva sute (3-4). *Cealalți ce să facă?* Să se spânzure? O singură rezoluție!!

1. Unitatea de viață este familia.

2. Nu se admite ca o familie să aibă două slujbe, și două lefuri, și bărbatul și soția sa; iar altul neavând slujbă, nici să nu-și mai poată întemeia familia.

3. Cine i funcționar și nu și întemeiază familie, acela nu servește statul după toate cerințele sale. Ori-ce cauză e la mijloc, leafa lui nu trebuie să fie mai mare decât jumătate aceea ce se dă funcționarului familist. Doar leafa este pentru întreținerea strictă a orului, iar nici decât pentru risipă și desfrâu.

Iată câteva puncte, cari trebuie rezolvate întocmai. Și n'ar rămânea nimenea de pagubă. Nici tineri fără de slujbă, nici fete nemăritate, nici morala creștină fără nici un rost.

Să vedem!!

NICOLAE POPA
prof.

Cooperatie Românească.

Datoria fiecărui Român, de la cel mai de sus până la cel mai de jos, e să ne unim cu toții, să ajutăm comerțul, industria, agricultura, *neocupându-nimic de la Jidan și a nu vinde nimic Jidanilor*. Pentru a putea ajunge însă la aceasta, trebuie să înființăm *Cooperative*, în care fiecare Român să se înscrie și să lucreze cu toată inima, — gândindu-se — că pentru moment numai prin acest mijloc ne-am putea salva din ghiara Jidovului.

La Cooperative, cel ce are cereale, animale, fructe, lană, produse de tot felul, să le vândă și cei ce au lipsă să cumpere; și atunci Jidanul, care nu face decât să cumpere de la producător și să vândă consumatorului, dispăre și în locul lui vine *Cooperativa*. Ei are ca scop să vândă și să cumpere *cu preț fix* produse, așa că nici consumatorul și nici producătorul nu mai pot fi speculași. Mai mult încă, câștigul debândit din vânzări și cumpărări tot între Cooperatori se împarte.

Tot prin cooperatie se păstrează marfa curată și fabricațiile făcute în mod conștiincios și de bună calitate. Pentru a putea însă ca prin cooperatie să ne scoatem din ghiarele Jidanilor este necesar să avem *credință și dragoste de neam*.

Deci facem apel la acei Români, care și iubesc neamul și legea, să se pue la muncă în această direcție; deocam dată această instituție ne poate salva. Prin muncă cinstită și jertfă și cu înțelepciunea Românului se poate în viitor să izvorească un mijloc mai bun decât cooperatie; — pentru moment însă — această organizație e studiată, reglementată; numai oamenii de jertfă ne trebuie.

În toate timpurile au fost oameni ce s'au jertfit pentru binele Patriei și numai datorită lor trăim noi astăzi în această țară, care este cea mai frumoasă și cea mai bogată — *Și astăzi trebuie să se găsească Români, care să se jertfească pentru a aplica principiul salvator:*

„România a Românilor“

Aceasta ne-o strigă înțeleptul de la Iși de mai bine de 50 an.

Dr. Elena Bratu.

ABONAȚI

IISUS INVINGE, revistă lunară,
Cervenia-Teleormanu, Dr. C. Dănișă
Abonamentul anual = 40 lei

A căzut vălul Domnului Maniu

În lupta dintre Dl. Valda și Dl. Maniu în sfârșit în afară de supărări personale s'au dat la iveală și deosebiri de idei. Supărările personale nu ne interesează, partidele politice însă, cari se ceartă și se bat ca orbii, pentru osul de ros, când e să ajungă la putere, ne interesează mai mult, și am vrea să le vedem cât mai curând aruncate la coș ca ceva netrebnic pentru țară.

Când se va face asta?

Când se va cuminti și țărânul nostru și va vedea limpede aceea ce înseamnă partid.

Clarificarea și limpezirea Ideii de partid se face mai cu spor azi decât eri, deoarece n'o facem numai noi Cuziștii, o fac și Național-Tărăniștii, dându-se ei singuri de gol. Astfel Dl. Valda recunoaște că România, sub conducerea partidelor politice, de 16 ani încoace, se înstrăinează pe zi ce merge și în școli și în industrie și în funcțiunile libere, și chiar și în funcțiunile de stat, iar pentru stavilirea răului cere introducerea numărului corespunzător de naționalitate și în școală, și în industrie și și în funcțiunile libere. Exact ca și Dl. Cuza.

Dl. PETRE ANDREI raportorul cauzei se întreabă dacă după expunerea acestor idei partidul mai are rost să stea încă de vorbă cu Dl. Valda.

Dl. Maniu recunoaște răul în întregime. Însă leacul nu l aprobă. O reglementare așa de fundamentală zice că nu se potrivește cu firea tolerantă a poporul român. N'ar vrea să'ndârjească nici pe Ungur și nici pe Jidovi cu măsuri prea aspre. Mai bine cu concesii să le adormim sentimentul lor național și să-i românișăm.

Notă: Pensiile Ungurilor de sigur cu scopul acesta s'au dat ca să le adoarmă sentimentul național și să i romanizeze, și dacă n'ar fi nebuni cum sunt Cuziștii și mai nou și Dl. Valda care să i întărească și să i trezească înaintea de vreme din somn, Dl. Maniu de bună seamă ar fi reușit în planul său minunat.

Noi credem însă că n'ar strica să i se dea Domnului Maniu dovada că Românul nu i chiar așa de răbdător ca să sufere și mai de parte cum pe spatele sale se îngrașe străinii și înstrăinații, fără nici un cuvânt.

Și mai credem că bunul simț al poporului nu se mai împacă cu astfel de momeli, și că legenda în jurul Dlui Maniu e pe sfârșit.

Dl. Valda se apropie de adevăr, căci se apropie și de Dl. Cuza. Una însă să o știe, că pentru a înfăptui lucruri mari, mâinile trebuie să-i fie libere.

Să aibă puterea și libertatea de-a hotări singur, așa cum o are Cuza. Altfel, prin sistem de partid, partizanii dela Dermata și din alte întreprinderi jidovești i-or mânca capul.

Către Organizațiile noastre dela sate.

Eu vă fac lumină. Lumina mea pătrunde în fiecare sat, unde am om, într'un singur exemplar, *gratuit*. Și vi-l trimit — dacă m'ajută Dumnezeu și oamenii ce mă sprîjinesc, un an întreg, săptămânal. Luminează el acest singur exemplar satul întreg? Luminează el satele toate? Nu! La asta trebuie voiața Voastră de a ști și de a Vă lumina a tuturor. Eu am toată bunăvoiața, vin cu tot sufletul meu ca să V'ajut. Dacă Vă mișcați și Voi, dacă V'apropiați de mine și jertfiți puținul ce se preînde pentru un abonament de 6 în fiecare sat, lumina se face și Vă organizați pentru România Tuturor Românilor, deci și România Voastră. Mișcați-Vă, dați semn de viață! În fiecare sat se găsesc 5 sau 6 înși cari să pună laolaltă un 200 lei anual ca să le pot trimite 6 gazete pe o adresă, săptămânal. Foaia nu se cere prin scrisori, ci prin mandat postal. Laude nu mi trebuiesc. Adevărata înțelegere și valoare a gazetei o arată interesul ce-l dăvedșiți prin abonamente. Scrisori, primesc cu plăcere, însă scurte și de interes public, fie pentru răspuns, fie pentru dat la gazetă.

Încă odată, mișcați-Vă și judecați bine, căci e adevărat că, cum Vă așterneți așa veți dormi, și soartea voi singuri V'o făuriți.

Nicolae Popa.

Ștroke din Calvarul României*

România cea mănoasă
Și frumoasă,
Fica marelui Tralan
Este groznic jăluită
Și lovită
De tâlharul de jidan.

Numai gemete și jale
Vin pe cale
Prin orașe, prin obor,
Numai lacrimi și suspine.
Pe ruine
Numai cântece de dor....

Ale noastre flori iubite
Sunt cernite,
Nu mai dau nici un miros,
Căci le 'neacă usturoiul
Și puhoiul
Cel murdar și puturos.

Ca tâlharli stau la pândă
Ca să vândă
Tot ce i sfânt, ce-i românesc
Numai crîma, dezonoarea,
Și trădarea
Este crezul jidovesc.

Holtul viperei străine
Și haine
E de toate 'nbelșugat
Iar copilul Sîntei Cruce
Vai o duce
Zdrențeros și nsmâncat.

Până când tot umilită
Răstignită
Țara noastră s'o lăsăm?
Până când lepra vicleană
Și dușmană
Până când s'o mai răbdăm?
POPESCU-DACIA

* Chemarea No. 115